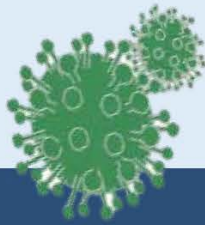
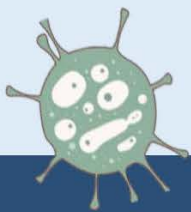
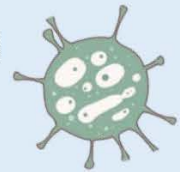

แนวทางการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
เพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19
(Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

กรมอนามัยส่งเสริมให้คนไทยสุขภาพดี

www.anamai.moph.go.th

ประเมินความพึงพอใจต่อคู่มือ

ดาวน์โหลดคู่มือ

แนวทางการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
เพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19
(Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

คู่มือ : แนวทางการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ
ไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

ที่ปรึกษา :

นางพรรณพิมล วิปุลากร	อธิบดีกรมอนามัย
นายदनัย ธีวันดา	รองอธิบดีกรมอนามัย
นางสาวอำพร บุคั้งซี่	ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข
นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสาธารณสุข
นางพรพรรณ ไหม้สุพร	นักวิชาการกฎหมาย

คณะผู้จัดทำ :

นางสาวสกุณา คุณวโรตม์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
นางสาวนภัสวรรณ สนธินอก	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
นายพลากร จินตนาวิวัฒน์	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
นางสาวพรนภา แซ่ลี	นักวิชาการสาธารณสุข
นางสาวชญาณี ศรีวรรณ	นักวิชาการสาธารณสุข
นางสาวขวัญใจ แฉ่นใหญ่	นักวิชาการสาธารณสุข
นางสาวฉายจิต ทองแหยม	นิติกร

ขอขอบคุณผู้สนับสนุนข้อมูลทางวิชาการ :

สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ
กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ

จัดทำโดย : ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000

โทร 0 2590 4219 โทรสาร 0 2591 8180

<http://laws.anamai.moph.go.th>

คำนำ

กรมอนามัยได้จัดทำ “แนวทางการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))” เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบกิจการ และประชาชน มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข อันจะเป็นประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมดูแลด้านสุขลักษณะ และอนามัยสิ่งแวดล้อม ทั้งก่อนการระบาด ระยะเวลาการระบาด และระยะหลังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) โดยเนื้อหาภายในคู่มือประกอบด้วย สถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) บทวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) แนวทางการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ได้แก่ หมวด 3 เรื่อง การจัดการมูลฝอย หมวด 7 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หมวด 8 เรื่อง ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร หมวด 9 เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ รวมทั้งได้รวบรวมอนุบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตัวอย่างร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น ควบคุมรถจำหน่ายอาหาร คำแนะนำด้านวิชาการ และสื่อให้ความรู้

กรมอนามัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แนวทางการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) รวมทั้ง เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบกิจการและประชาชนทั่วไป เพื่อให้รับรู้สิทธิและหน้าที่ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย อันจะเป็นการคุ้มครองสิทธิทางสุขภาพและการอนามัยสิ่งแวดล้อมของประชาชนตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

(นางพรรณพิมล วิบุลากร)

อธิบดีกรมอนามัย

กรมการและเลขานุการคณะกรรมการสาธารณสุข

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(ก)
สารบัญ	(ข)
ส่วนที่ 1 สถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))	1
ส่วนที่ 2 บทวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))	1
ส่วนที่ 3 แนวทางการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))	3
3.1 หมวด 3 เรื่อง การจัดการมูลฝอย	5
3.2 หมวด 7 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	7
3.3 หมวด 8 เรื่อง ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร	9
3.4 หมวด 9 เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ	15
ส่วนที่ 4 คำถาม คำตอบที่พบบ่อย	18
ภาคผนวก	
(1) แผนภูมิแสดงกลไกการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข	22
(2) กฎหมายระดับอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง	28
(3) แนวปฏิบัติในการเบิกจ่ายเบี้ยประชุมคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด และคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร กรณีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	29
(4) สื่อให้ความรู้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อป้องกันควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))	31
(5) คำแนะนำด้านวิชาการ	32
(6) ตัวอย่าง (ร่าง) ข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ประเภทธงจำหน่ายอาหาร เพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))	33

เอกสารอ้างอิง

ส่วนที่ 1 สถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19

(Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ซึ่งเป็นโรคระบาดที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 และแพร่ไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว องค์การอนามัยโลกจึงได้ประกาศให้โรคโควิด 19 เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern) และแนะนำทุกประเทศให้เร่งรัดการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในหลายประเทศทั่วโลก และสามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนผ่านทาง การไอ จาม สัมผัสโดยตรงกับสารคัดหลั่งของผู้ติดเชื้อ เช่น น้ำมูก น้ำลาย เป็นต้น สำหรับประเทศไทยประกาศให้โรคโควิด 19 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และนายกรัฐมนตรียังได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ประกาศข้อกำหนดตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ออกข้อกำหนดและข้อปฏิบัติแก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงได้โดยเร็วและป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงมากขึ้น

กรมอนามัยในฐานะกรมการและเลขานุการคณะกรรมการสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นกฎหมายที่กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้ภายในเขตพื้นที่ เพื่อควบคุมดูแลการประกอบกิจการต่างๆ ในพื้นที่ที่มีโอกาสสูงในการเป็นแหล่งแพร่เชื้อหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ได้แก่ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลาด สถานที่สะสมอาหาร สถานที่จำหน่ายอาหาร การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ รวมทั้ง การจัดการมูลฝอย ซึ่งในสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 นี้ ราชการส่วนท้องถิ่นควรต้องกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด โดยจะเป็นการดำเนินงานที่เสริมกันกับมาตรการตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ส่วนที่ 2 บทวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19

(Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายที่เน้นการป้องกันโรคต่าง ๆ ที่ยังมีได้เกิด เพียงแต่อยู่ในข่ายที่อาจทำให้เกิดหรือมีความเสี่ยงที่จะเกิดหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพชุมชน กฎหมายจึงวางกรอบไว้ที่กิจกรรมในวิถีชีวิตของชุมชนที่มีความเสี่ยงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในชุมชนที่มีความหนาแน่น เช่น เขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล จึงให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ด้านสุขลักษณะเพื่อควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 เป็นกฎหมายที่เน้นการควบคุมในสถานการณ์ที่เกิดโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังหรือโรคติดต่ออันตราย หรือเกิดโรคระบาดในเขตพื้นที่ใด ๆ ทั้งในและนอก

ราชอาณาจักร ก็จะทำให้อำนาจในการจัดการแก่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ คณะกรรมการโรคติดต่อ กรุงเทพมหานครหรือจังหวัด รวมทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดและเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ในการสั่งการควบคุมด้วยมาตรการต่าง ๆ ตามสภาพของปัญหาโรคระบาดนั้น ๆ

ดังนั้น พระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้ จึงเป็นกฎหมายที่เกื้อกูลต่อกันและกันในการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน โดยในภาวะปกติกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขก็จะแสดงบทบาทในการกำกับดูแลสถานะด้านสุขลักษณะ อนามัยสิ่งแวดล้อมของชุมชน มิให้เป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดโรค หรือมีผลกระทบต่อสุขภาพ โดยการกำหนดเป็น “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” แล้วจึงควบคุมกำกับให้เป็นไปตามข้อบังคับนั้น แต่เมื่อเกิดการระบาดของโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังหรือโรคติดต่ออันตราย กฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อจะมีการดำเนินการด้วยมาตรการที่เข้มข้น ถึงขนาดให้อำนาจการสั่งการที่มีลักษณะจำกัดสิทธิส่วนบุคคลได้อย่างมาก ทั้งนี้ เพื่อควบคุมระดับโรคระบาดนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

เมื่อตำแหน่งใดได้รับการแต่งตั้งให้เป็น “เจ้าพนักงาน” ตามกฎหมายฉบับใดหรือหลายฉบับ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ ทุกฉบับ ส่วนจะใช้อำนาจตามกฎหมายใด ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ (ข้อเท็จจริง) ที่เกิดขึ้น ว่าอยู่ในข่ายบังคับตามกฎหมายใด หรือในกรณีที่มีเหตุการณ์นั้นอยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ก็อยู่ที่ดุลพินิจของเจ้าพนักงานว่าจะเลือกใช้มาตรการตามกฎหมายใดก็ได้ ที่คิดว่าจะเกิดประสิทธิผลได้มากกว่า แต่ในกรณีที่มีการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายพิเศษ ที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจรวมศูนย์การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินได้ โดยให้อำนาจประกาศพื้นที่ที่ต้องการให้มีผลบังคับใช้ (มาตรา 5) หรือประกาศให้ พระราชบัญญัติที่เคยอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงใด มาอยู่ภายใต้อำนาจของนายกรัฐมนตรีแต่เพียงท่านเดียวได้ หรือจัดตั้งหน่วยงานพิเศษเพื่อปฏิบัติการได้ (มาตรา 7) และอาจแต่งตั้งผู้รับผิดชอบภารกิจต่าง ๆ แต่งตั้งเจ้าพนักงานได้ (มาตรา 7 และมาตรา 15) รวมทั้งการกำหนดมาตรการควบคุมเพื่อคลี่คลายสถานการณ์ฉุกเฉินนั้น ๆ ได้ (มาตรา 9) ซึ่งในขณะนี้นายกรัฐมนตรีได้กำหนดมาตรการแล้ว 16 เรื่อง โดยออกประกาศตามมาตรา 9 กำหนดให้อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรีแล้ว ซึ่งในตอนท้ายของประกาศระบุว่า “ให้ส่วนราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายข้างต้น ยังคงใช้อำนาจหน้าที่เช่นเดิมต่อไปตามหลักเกณฑ์ที่นายกรัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่จะมีประกาศหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น” จากข้อกำหนดนี้ จึงมีนัยว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ และกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข จึงยังคงมีอำนาจเหมือนเดิม แต่จะต้องพิจารณาข้อกำหนดของนายกรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา 9 ซึ่งได้ออกไปแล้ว ณ วันที่ 25 มีนาคม 2563 (16 มาตรการ) และต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการที่นายกรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดนั้นด้วย และด้วยเหตุที่นายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รับผิดชอบภารกิจด้านสาธารณสุขซึ่งครอบคลุมถึงภารกิจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541 และอื่น ๆ ให้เป็นผู้บังคับบัญชาและสั่งการส่วนราชการ ข้าราชการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดการปัญหาโรคโควิด 19 นี้ได้ด้วย ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่มีอำนาจตาม

กฎหมายเฉพาะต่างๆ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จึงต้องถือปฏิบัติตามที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขสั่งการในเรื่องที่เกี่ยวกับการควบคุมโรคโควิด 19 นี้ด้วย (ศุภมล ศรีสุขวัฒนา, 2563) ซึ่งขอกล่าวโดยสรุปในส่วนของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ดังนี้

(1) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายที่เกื้อกูลต่อการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน

(2) “เจ้าพนักงาน” ตามกฎหมายฉบับใดหรือหลายฉบับ ย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ ทุกฉบับ ส่วนจะใช้อำนาจตามกฎหมายใด ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ (ข้อเท็จจริง) ที่เกิดขึ้น ว่าอยู่ในข่ายบังคับตามกฎหมายใด หรือในกรณีที่มีเหตุการณ์นั้นอยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ก็อยู่ที่ดุลพินิจของเจ้าพนักงานว่าจะเลือกใช้มาตรการตามกฎหมายใดก็ได้ ที่คิดว่าจะเกิดประสิทธิผลได้มากกว่า

(3) “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อและกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข จึงยังคงมีอำนาจเหมือนเดิม แต่จะต้องพิจารณาข้อกำหนดของนายกรัฐมนตรីที่ออกประกาศหรือข้อกำหนดตามมาตรา 9 และต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการที่นายกรัฐมนตรียได้ประกาศกำหนดนั้นด้วย

ส่วนที่ 3 แนวทางการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อป้องกันและควบคุม

โรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

(1) ในภาวะปกติที่ยังไม่มีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายที่เน้นการป้องกันโรคต่าง ๆ ที่ยังมีได้เกิดเพียงแต่อยู่ในข่ายที่อาจทำให้เกิดหรือมีความเสี่ยงที่จะเกิดหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพชุมชน ซึ่งกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขนี้เป็นกฎหมายที่กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้ภายในเขตพื้นที่เพื่อควบคุมดูแลกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลาด สถานที่สะสมอาหาร สถานที่จำหน่ายอาหาร การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ รวมทั้ง การจัดการมูลฝอย ให้มีการจัดการหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับสุขลักษณะ โดยมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. 2559 ด้วย อีกทั้งยังกำหนดให้มี “คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด” โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน หน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนภาคประชาชน เป็นกรรมการ และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการ และเลขานุการ และ “คณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร” โดยมีปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นประธาน ผู้แทนจากราชการส่วนกลางภาคส่วนต่าง ๆ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนภาคประชาชน เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอของคณะกรรมการสาธารณสุข ให้ความเห็นแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้คำปรึกษาแนะนำหรือสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สอดส่อง กำกับ ติดตาม ดูแลและ

สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขของราชการส่วนท้องถิ่น เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการสาธารณสุขมอบหมาย ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลไกคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด เป็นระบบกลไกการบริหารจัดการด้านการสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมทั้งระบบ เน้นการบูรณาการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่รับผิดชอบและกำกับดูแลงานด้านกฎหมายและการจัดการสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและเกิดการบังคับใช้กฎหมายในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังเป็นข้อช้อกลางในการเชื่อมโยงการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมระหว่างส่วนกลางและราชการส่วนท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิทางสุขภาพของประชาชนให้อยู่ในสภาวะสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดีอย่างยั่งยืน

(2) ในระยะสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ราชการส่วนท้องถิ่นก็ยังคงมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เช่นเดิม แต่ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีการตรวจตราแนะนำและบังคับใช้ให้ปฏิบัติถูกต้องด้วยสัญลักษณ์อย่างเคร่งครัดมากขึ้น โดยเฉพาะมาตรการด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขนี้จะเป็นการเสริมหรือเป็นกฎหมายที่เกื้อกูลต่อกันและกันกับการบังคับใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ในการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน ทั้งนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ จะต้องพิจารณาข้อกำหนดของนายกรัฐมนตรึที่ออกประกาศ หรือข้อกำหนดตามมาตรา 9 และต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการที่นายกรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดนั้นด้วย สำหรับ “คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด” โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน หน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนภาคประชาชน เป็นกรรมการ และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และ “คณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร” ก็ยังคงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดเช่นเดิม แต่ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 อาจให้คำแนะนำปรึกษาและกำกับติดตามการดำเนินงานของราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายและตรวจตราควบคุมดูแลการประกอบกิจการให้ถูกสัญลักษณ์อย่างเคร่งครัดมากขึ้น ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์ “คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด” และ “คณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร” ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ประกอบกับ “คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด” และ “คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร” มีองค์ประกอบของคณะกรรมการที่เหมือนกันในบางตำแหน่ง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน และมี ปลัดจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค้การบริหารส่วนตำบล เป็นกรรมการ และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ ดังนั้น ในสถานการณ์ที่การระบาดของโรคโควิด 19 นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ในฐานะกรรมการและเลขานุการของ “คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด” และ “คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด” อาจพิจารณาจัดประชุมทั้ง 2 คณะ ร่วมกัน โดยมีกำหนดการที่ต่อเนื่องกันก็ได้ เนื่องจากมีประเด็นหรือเนื้อหาในการประชุมเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน เช่น การประชุมช่วงเช้า (เวลา 08.30-13.00 น.) เป็นการประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และช่วงบ่าย (เวลา 13.00 – 17.00 น.) ในวันและสถานที่เดียวกัน เป็นการประชุมคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด โดยที่ประธาน กรรมการ และเลขานุการ ของคณะกรรมการโรคติดต่อที่เป็นคนเดิมกับคณะกรรมการสาธารณสุข

จังหวัดก็จะสามารถเข้าประชุมต่อได้ ทั้งนี้ การประชุมคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดในช่วงปลายให้เลขานุการเชิญกรรมการท่านอื่นๆ ตามที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนด เพื่อเข้าร่วมประชุมในช่วงปลายเพื่อให้ครบองค์ประชุม และสามารถมีมติและเบิกจ่ายค่าตอบแทนได้ตามระเบียบของกระทรวงการคลัง นอกจากนี้ ควรมีการจัดทำกำหนดการที่เกี่ยวเนื่องกับการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 เช่น การพิจารณาแนวทางการจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่มีปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 การควบคุมดูแลสุขลักษณะการประกอบกิจการตลาด ร้านอาหาร สถานที่สะสมอาหาร ซึ่งเป็นสถานประกอบกิจการที่ยังเปิดให้บริการแก่ประชาชนในช่วงการระบาด เป็นต้น นอกจากนี้คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร อาจพิจารณาจัดการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยศึกษารายละเอียดแนวปฏิบัติในการเบิกจ่ายเบี้ยประชุมคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร กรณีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในภาคผนวกแนบท้ายนี้

(3) ในระยะสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 เริ่มคลี่คลาย และระยะหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ราชการส่วนท้องถิ่นก็ยังคงมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เช่นเดิม แต่ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีการตรวจตราแนะนำและบังคับใช้ให้ปฏิบัติถูกต้องด้วยสุขลักษณะอย่างเคร่งครัด โดยเน้นให้คำแนะนำสถานประกอบกิจการที่ได้มีการสั่งปิดในช่วงสถานการณ์การระบาด เพื่อการเตรียมความพร้อมสำหรับการกลับมาเปิดให้บริการอีกครั้ง เช่น การดูแลทำสะอาดของอาคารสถานที่ ภาชนะอุปกรณ์ และฆ่าเชื้อโรค การให้ความรู้กับผู้ประกอบกิจการและพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะ การตรวจสุขภาพพนักงานซึ่งต้องไม่เป็นโรคติดต่อ เป็นต้น สำหรับ “คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด” และ “คณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร” ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแนะนำหรือสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สอดส่อง กำกับ ติดตาม ดูแลและสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขของราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการระบาดซ้ำ รวมทั้งเพื่อให้มีการจัดการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองให้ประชาชนสุขภาพดี และได้อยู่ในสภาวะที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ

3.1 หมวด 3 เรื่อง การจัดการมูลฝอย

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติให้การจัดการมูลฝอยในพื้นที่ของราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นนั้นตามความในมาตรา 18 โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

3.1.1 บทบาทอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น

(1) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมดูแลการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 20 ประกอบกับมาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นห้ามการถ่ายเท ทิ้งหรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งมูลฝอย นอกจากนี้ในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้ กำหนดให้มีที่รองรับ มูลฝอยตามที่หรือทางสาธารณะและสถานที่เอกชน กำหนดวิธีการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยหรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น อัตรา

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. 2559

(2) จัดให้มีจุดรวบรวมมูลฝอยพร้อมภาชนะรองรับที่มีฝาปิดอย่างเพียงพอและทั่วถึง

(3) จัดเตรียมยานพาหนะสำหรับการขนมูลฝอยโดยอาจแยกตามประเภทมูลฝอย

(4) กำจัดมูลฝอยให้ถูกต้องตามประเภทของมูลฝอย

(5) ออกใบอนุญาตให้ผู้ที่ดำเนินการเก็บ ขน กำจัดมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาต

(6) เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 44 ตรวจสอบตราแนะนำให้ประชาชน และผู้ประกอบการหรือผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 (กรณีมูลฝอยติดเชื้อ) และกฎกระทรวงสุลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. 2560 (กรณีมูลฝอยทั่วไป)

ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ราชการส่วนท้องถิ่นควรต้องกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นและกฎกระทรวงฯ อย่างเคร่งครัด

กรณีที่ 1 การจัดการมูลฝอยทั่วไป ตามกฎกระทรวงสุลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. 2560 โดยเน้นการกำกับดูแลเพื่อให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฯ ดังนี้

ข้อ 3 ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งมูลฝอยทั่วไป นอกจากถ่าย เท ทิ้ง หรือกำจัด ณ สถานที่ หรือตามวิธีที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดหรือจัดให้

ข้อ 5 เพื่อประโยชน์ในการเก็บมูลฝอยทั่วไป ให้ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยคัดแยกมูลฝอยที่อย่างน้อยต้องคัดแยกเป็นมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยให้คัดแยกมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ออกจากมูลฝอยทั่วไปด้วย

ข้อ 9 ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุลักษณะ

ข้อ 14 (4) จัดให้มีสถานที่คัดแยก มูลฝอยทั่วไป ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุลักษณะ โดยจัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม และอ่างล้างมือที่สะอาดและเพียงพอ สำหรับใช้งานและชำระล้างร่างกาย

กรณีที่ 2 การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 โดยในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง พ.ศ. 2563 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 13 มีนาคม 2563 ซึ่งมีผลใช้บังคับให้สถานบริการสาธารณสุข ที่ให้บริการรักษาผู้ป่วยโรคโควิด 19 จะต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) จัดเป็นห้องแยกเฉพาะสำหรับรักษาผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อร้ายแรงที่ติดต่อกันง่ายและหรือโรคที่มีอัตราป่วยตายสูงและหรือรักษายาก

(2) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจาก “ห้องรักษาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)” เป็นมูลฝอยติดเชื้อจะต้องมีการเก็บ ขน กำจัด ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545

3.1.2 บทบาทหน้าที่ของประชาชนและผู้ประกอบการกิจการตามความในมาตรา 19

(1) ประชาชนมีหน้าที่คัดแยก เก็บรวบรวม และทิ้งมูลฝอย ให้ถูกสุขลักษณะตามข้อบัญญัติท้องถิ่นและกฎกระทรวงฯ

(2) กรณีมูลฝอยที่ปนเปื้อนน้ำมูก น้ำลาย สารคัดหลั่งของผู้ที่แยกสังเกตอาการโรคโควิด 19 ที่บ้าน เช่น หน้ากากอนามัย กระดาษทิชชู เป็นต้น ให้ดำเนินการ ดังนี้

- เก็บรวบรวมโดยใส่ถุงมูลฝอย 2 ชั้น
- ทำลายเชื้อด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อหรือน้ำยาฟอกขาว
- มัดปากถุงให้แน่น แล้วซ้อนถุงอีก 1 ชั้น มัดปากถุงให้แน่นอีกครั้ง
- นำไปทิ้งลงถังรวบรวมมูลฝอยรวมกับมูลฝอยทั่วไปหรือเก็บแยกไว้เฉพาะตามที่ราชการ

ส่วนท้องถิ่นกำหนด

(3) ผู้ที่จะดำเนินการเก็บ ขน กำจัดมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ต้องขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในพื้นที่ที่เข้าไปดำเนินการ

3.1.3 บทกำหนดโทษ

(1) ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. 2560 มีโทษตามมาตรา 68 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50,000 บาท

(2) ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 มีโทษตามมาตรา 68/1 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) ผู้ใดฝ่าฝืน ประกอบกิจการเก็บ ขน กำจัดมูลฝอยทั่วไปตามความในมาตรา 19 โดยไม่ได้รับใบอนุญาต มีโทษตามมาตรา 71 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(4) ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา 20(1) (2) (3) หรือ (6) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมูลฝอยติดเชื้อ มีโทษตามมาตรา 73/1 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(5) ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา 20(5) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมูลฝอยติดเชื้อ มีโทษตามมาตรา 73/2 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3.2 หมวด 7 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นในการควบคุม กำกับ ดูแลกิจการในเขตพื้นที่ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับสุขลักษณะ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. 2559

3.2.1 บทบาทอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น

(1) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมกิจการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 32 ประกอบกับ มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา 31 บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนิน

กิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ไ้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

(2) ออกใบอนุญาตให้ผู้ที่จะดำเนินการ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาต

(3) เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 44 ตรวจสอบและแนะนำให้ประชาชน และผู้ประกอบการ ผู้ได้รับใบอนุญาต ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560

ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ราชการส่วนท้องถิ่นควรต้องกำกับดูแลให้ผู้ประกอบการมีการปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นและกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560 อย่างเคร่งครัดด้วย โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) สำหรับสถานประกอบการ พ.ศ. 2563 ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้อาศัยอำนาจตามในกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560 ข้อ 4. กำหนดให้ “สถานประกอบการ” ซึ่งเป็นกิจการตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2558 ข้อ 3 ของ 9 กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ (1) การประกอบการสปา เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ (2) การประกอบการอาบน้ำ อบนวด (3) การประกอบการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ (4) การประกอบการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ (5) การประกอบการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน (6) การประกอบการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน (7) การประกอบการโรงมหรสพ (8) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน (9) การประกอบการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน 9 (1) (10) การประกอบการการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน (11) การประกอบการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ (12) การประกอบการสถานที่ออกกำลังกาย (13) การประกอบการให้บริการควบคุมน้ำหนัก (14) การประกอบการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม (15) การประกอบการให้บริการคอมพิวเตอร์ (16) การประกอบการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ (17) การประกอบการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม (18) การประกอบการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย (19) การประกอบการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ (20)

การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ ต้องปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดในประกาศฯ ฉบับนี้เพื่อป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 เช่น

ข้อ 4 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือผู้ประกอบกิจการ ควรพึงปฏิบัติ ดังนี้

- (1) การควบคุมเกี่ยวกับสุขลักษณะอาคารและอุปกรณ์เครื่องใช้ที่มีอยู่ในอาคาร
- (2) การจัดอุปกรณ์ทำความสะอาดเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรค
- (3) การป้องกันสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
- (4) การให้ความรู้ คำแนะนำ และเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์

3.2.2 บทบาทหน้าที่ของประชาชนหรือผู้ประกอบกิจการ

(1) ผู้ใดจะดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม โดยดำเนินกิจการในลักษณะที่เป็นการค้า ต้องขอรับใบอนุญาตต่อราชการส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ๆ กรณีกิจการใดเข้าข่ายต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ผู้ประกอบกิจการจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. 2561 และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต พ.ศ. 2561 ด้วย

(2) ดำเนินกิจการให้ถูกสุขลักษณะตามข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560 และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) สำหรับสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2563 อย่างเคร่งครัด

3.2.3 บทกำหนดโทษ

(1) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามความในมาตรา 32(2) มีโทษตามมาตรา 73 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560 และประกาศกระทรวงฯ มีโทษตามมาตรา 68 ปรับไม่เกิน 50,000 บาท

(3) ผู้ใดฝ่าฝืนประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 33 วรรคหนึ่ง มีโทษตามมาตรา 71 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3.3 หมวด 8 เรื่อง ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ประเทศไทยได้กำหนดมาตรการโดยสั่งปิดสถานประกอบกิจการหลายประเภท ยกเว้น ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร เนื่องจากประชาชนยังคงมีความจำเป็นต้องซื้ออาหารสำหรับบริโภค แต่ให้สถานประกอบกิจการดังกล่าวนี้ปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 อย่างเคร่งครัด สำหรับแนวทางการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการควบคุมดูแลกิจการดังกล่าว รายละเอียด ดังนี้

3.3.1 ตลาด

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นในการควบคุม กำกับ ดูแลกิจการตลาดในเขตพื้นที่ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับสุขลักษณะ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. 2559

3.3.1.1 บทบาทอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น

(1) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมดูแลตลาด โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 35 มาตรา 37 ประกอบกับมาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ขายของ และผู้ช่วยขายของในตลาดปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดบริเวณที่ขายของ สุขลักษณะส่วนบุคคล และสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำประกอบ ปรง เก็บหรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น

(2) ออกใบอนุญาตให้ผู้ที่จะดำเนินกิจการ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขทั่วยใบอนุญาต

(3) เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 44 ตรวจสอบและแนะนำให้ประชาชน และผู้ประกอบการหรือผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551

ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ราชการส่วนท้องถิ่นควรต้องตรวจตราควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นและกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551 อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ตามกฎกระทรวงฯ ดังนี้

“การล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงจำหน่ายสินค้าในตลาด พื้น ผนัง เพดาน ทางระบายน้ำ ตะแกรงดักมูลฝอยบ่อดักไขมัน บ่อดักน้ำเสีย ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และบริเวณตลาดให้สะอาด ไม่มี สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยากไย ฝุ่นละอองและคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อ ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาดรวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อ

สุขลักษณะของตลาดประเภทที่ 1 : ต้องมีอ่างล้างมือ ที่รวบรวมหรือรองรับมูลฝอย การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มีการกั้นเหม็นอับ จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

สุขลักษณะของตลาดประเภทที่ 2 : ต้องมีอ่างล้างมือ ที่รวบรวมหรือรองรับมูลฝอย น้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ สำหรับทำความสะอาดอาหาร และภาชนะ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมนอกสถานที่ขายของ เว้นแต่จัดให้มีส้วมเคลื่อนที่

ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชน หรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน 50 เมตร

การดำเนินการกิจการตลาด : กำหนดเวลาการเปิด-ปิดตลาด

- จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวันโดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสดและแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และมีการล้างตามหลักสุขาภิบาล อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจแจ้งให้มีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลมากกว่าเดือนละ 1 ครั้งก็ได้ (ตลาดประเภทที่ 1)

- จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวันโดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสดและแผงจำหน่ายอาหาร ประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ ให้ดำเนินการล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาล ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจแจ้งให้ปฏิบัติ (ตลาดประเภทที่ 2)

ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด : ในกฎกระทรวงฯ

ข้อ 22 ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข เช่น การล้างตลาด เข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่นๆ และตรวจสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 24 สุขอนามัยของผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด

(1) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(3) ระหว่างการขายของประเภทอาหารต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ไม่ไอหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง

การควบคุมกิจการตลาดของเอกชนและตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ

ข้อ 26 เมื่อมีกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เกิดขึ้นในตลาดของเอกชนหรือตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการ ส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ ให้ถือว่าเป็นกรณีที่เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องมีการแก้ไขโดยเร่งด่วนตามบทบัญญัติมาตรา 8 และมาตรา 46 วรรคสอง เช่น

กรณีตลาดเป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อโควิด 19 โดยพบว่าผู้ขายหรือผู้ช่วยขายของในตลาดเป็นโรคติดต่อโควิด 19 หรือพบผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อโควิด 19 ซึ่งยืนยันว่าบริโภคอาหารหรือได้รับเชื้อโรคมารจากตลาดนั้น หรือตรวจพบเชื้อโรคที่ทำให้เกิดการระบาดของโรคในสินค้าที่จำหน่ายในตลาดนั้น

- อธิบดีกรมอนามัยมีอำนาจตามมาตรา 8 ออกคำสั่งให้เจ้าของวัตถุหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการก่อเหตุนี้ระงับการกระทำหรือกระทำการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือป้องกันความเสียหายนี้ได้ตามสมควร

(อธิบดีได้มอบอำนาจตามมาตรา 8 ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วทุกจังหวัด ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีอำนาจตามมาตรา 8)

- เจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจตามความในมาตรา 46 วรรคสอง ออกคำสั่งให้ ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าว แก้ไขหรือระงับเหตุ นั้น หรือดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้นได้ตามสมควร แล้วแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

3.3.1.2 บทบาทหน้าที่ของประชาชนหรือผู้ประกอบการตลาด

(1) ผู้ใดจะจัดตั้งตลาด ต้องขอรับใบอนุญาตต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นพื้นที่ของ สถานประกอบการกิจการตามความในมาตรา 34

(2) ดำเนินกิจการให้ถูกสุขลักษณะตามข้อบัญญัติท้องถิ่น และกรณีตลาดในเขตเทศบาล เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร ผู้ประกอบการตลาดต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของ ตลาด พ.ศ. 2551 ด้วย โดยในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ให้เน้นสุขลักษณะ ดังนี้ ต้องมีอ่างล้างมือ มีที่รวบรวมหรือรองรับมูลฝอย ต้องล้างทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน ผู้ขายและผู้ช่วยขายของ ในตลาดต้องมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ และต้องปฏิบัติตามสุขอนามัยส่วนบุคคลอย่างเคร่งครัด หากมีไข้ ไอ จาม หอบเหนื่อย ควรหยุดและไปพบแพทย์

3.3.1.3 บทกำหนดโทษ

(1) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามความในมาตรา 35(1) หรือ (4) มีโทษ ตามมาตรา 73 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามความในมาตรา 35(2) หรือ (3) มีโทษตามมาตรา 73 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 25,000 บาท

(3) ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551 มีโทษตามมาตรา 68 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 50,000 บาท

(4) ผู้ใดฝ่าฝืน ประกอบกิจการตลาดโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามความในมาตรา 34 มีโทษตาม มาตรา 71 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3.3.2 สถานที่จำหน่ายอาหาร

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่น ในการควบคุม กำกับ ดูแลกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารในเขตพื้นที่ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับสุขลักษณะ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งประกอบการ ไม่เกินอัตราที่กำหนด ในกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการ จัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. 2559

3.3.2.1 บทบาทอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น

(1) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหาร โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 40 ประกอบกับมาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อดูแลสถานที่จำหน่ายอาหาร

(2) ออกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้ที่จะดำเนินกิจการ รวมทั้งมีอำนาจกำหนด เงื่อนไขท้ายใบอนุญาต

(3) เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 44 ตรวจตราแนะนำให้ประชาชน และผู้ประกอบการหรือผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. 2561

ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ราชการส่วนท้องถิ่นต้องตรวจตรา ควบคุมดูแล ให้มีการปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นและกฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. 2561 อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ตามกฎกระทรวงฯ ดังนี้

สุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร

ข้อ 3 สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับสถานที่และบริเวณที่ใช้ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร จำหน่ายอาหาร และบริโภคอาหาร โดยพื้นบริเวณที่ใช้ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหารต้องสะอาด ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง ไม่ชำรุด และทำความสะอาดง่าย มีการระบายอากาศเพียงพอ และในกรณีที่มีสถานที่จำหน่ายอาหารเป็นสถานที่สาธารณะ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ มีที่ล้างมือและอุปกรณ์สำหรับล้างมือที่ถูกสุขลักษณะสำหรับสถานที่และบริเวณสำหรับใช้ทำ ประกอบหรือปรุงอาหาร และบริโภคอาหาร เว้นแต่สถานที่หรือบริเวณบริโภคอาหารไม่มีพื้นที่เพียงพอ สำหรับจัดให้มีที่ล้างมือ ต้องจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดมือที่เหมาะสม โต๊ะหรือเก้าอี้ที่จัดไว้สำหรับบริโภคอาหารต้องสะอาด ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง และไม่ชำรุด (การเว้นระยะห่างระหว่างโต๊ะอาหาร)

ข้อ 4 สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับส้วม โดยมีอ่างล้างมือที่ถูกสุขลักษณะ และมีอุปกรณ์สำหรับล้างมือจำนวนเพียงพอ

สุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้อื่นๆ

ข้อ 19 สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ตามหลักเกณฑ์ เช่น มีอ่างล้างมือที่ถูกสุขลักษณะและมีอุปกรณ์สำหรับล้างมือจำนวนเพียงพอ

ข้อ 20 สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ตามหลักเกณฑ์ เช่น มีการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ที่ถูกสุขลักษณะ และใช้สารทำความสะอาดที่เหมาะสม โดยปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้สารทำความสะอาดนั้น ๆ จากผู้ผลิต และจัดให้มีการฆ่าเชื้อภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ภายหลังการทำความสะอาด

สุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบการและผู้สัมผัสอาหาร

ข้อ 21 ผู้ประกอบการและผู้สัมผัสอาหารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ เช่น

(1) ผู้ประกอบการและผู้สัมผัสอาหารต้องมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือพาหะนำโรคติดต่อ โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ หรือโรคอื่น ๆ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น ในกรณีที่เจ็บป่วย ต้องหยุดปฏิบัติงานและรักษาให้หายก่อนจึงกลับมาปฏิบัติงานได้

(2) ผู้สัมผัสอาหารต้องรักษาความสะอาดของร่างกาย สวมใส่เสื้อผ้าและอุปกรณ์ป้องกันที่สะอาดและสามารถป้องกันการปนเปื้อนสู่อาหารได้

(3) ผู้สัมผัสอาหารต้องล้างมือและปฏิบัติตนในการเตรียม ประกอบ ปรง จำหน่ายและ เสิร์ฟอาหาร ให้ถูกสุขลักษณะ และไม่กระทำการใด ๆ ที่จะทำให้เกิดการปนเปื้อนต่ออาหารหรือก่อให้เกิดโรค

3.3.2.2 บทบาทหน้าที่ของประชาชนหรือผู้ประกอบการสถานที่จำหน่ายอาหาร

(1) ขอรับใบอนุญาต (กรณีพื้นที่สถานประกอบการเกิน 200 ตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด) หรือขอหนังสือรับรองการแจ้ง (กรณีพื้นที่สถานประกอบการไม่เกิน 200 ตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด) โดยยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของสถานที่จำหน่ายอาหาร

(2) ดำเนินกิจการให้ถูกสุขลักษณะตามข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. 2561 โดยเน้นสุขลักษณะตามหมวด 1 หมวด 3 และหมวด 4 ดังนี้

- หมั่นเช็ดถูทำความสะอาดพื้นผิวและจุดที่สัมผัสร่วมกัน เช่น ลูกบิดประตู ก๊อกน้ำ ราวบันได
- จัดให้มีที่ล้างมือพร้อมมีสบู่หรือแอลกอฮอล์เจลสำหรับทำความสะอาดมือตลอดเวลา
- ล้างภาชนะ อุปกรณ์ให้สะอาดและฆ่าเชื้อโรค
- ผู้เตรียมหรือปรุงประกอบอาหาร ผู้เสิร์ฟหรือผู้จำหน่ายอาหาร ผู้เก็บและทำความสะอาด

อุปกรณ์ ต้องแต่งกายให้สะอาด สวมเสื้อมีแขน สวมใส่ผ้ากันเปื้อน สวมหมวกหรือเน็คคลุมผม สวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลา และไม่ใช่มือหยิบจับอาหารโดยตรง หากมีอาการป่วย ไอ จาม มีน้ำมูก หรือเหนื่อยหอบให้หยุดงานและไปพบแพทย์ทันที ต้องมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคอื่น ๆ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

3.3.2.3 บทกำหนดโทษ

(1) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามความในมาตรา 40(2) หรือ (3) มีโทษตามมาตรา 73 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามความในมาตรา 40(1) (4) (5) (6) หรือ (7) มีโทษตามมาตรา 73 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. 2561 มีโทษตามมาตรา 68 ปรับไม่เกิน 50,000 บาท

(4) ผู้ใดฝ่าฝืน ประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามความในมาตรา 38 กรณีที่มีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร มีโทษตามมาตรา 72 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท กรณีที่มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรโดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท

3.3.3 สถานที่สะสมอาหาร

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นในการควบคุม กำกับ ดูแลกิจการสถานที่สะสมอาหารในเขตพื้นที่ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับสุขลักษณะรวมทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งประกอบการ ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. 2559

3.3.3.1 บทบาทอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น

(1) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมสถานที่สะสมอาหาร โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 40 ประกอบกับมาตรา 48 มาตรา 50 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่สะสมอาหาร

(2) ออกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้ที่จะดำเนินกิจการ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาต

(3) เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 44 ตรวจสอบตราแนะนำให้ประชาชน และผู้ประกอบการ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ราชการส่วนท้องถิ่นควรต้องตรวจตรา ควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นอย่างเคร่งครัดด้วย

3.3.3.2 บทบาทหน้าที่ของประชาชนหรือผู้ประกอบการสถานที่สะสมอาหาร

(1) ขอรับใบอนุญาต (กรณีพื้นที่สถานประกอบการเกิน 200 ตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด) หรือขอหนังสือรับรองการแจ้ง (กรณีพื้นที่สถานประกอบการไม่เกิน 200 ตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด) โดยยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของสถานที่สะสมอาหาร

(2) ดำเนินกิจการให้ถูกสุขลักษณะตามข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยเฉพาะมาตรการในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ ดังนี้

- การดูแลทำความสะอาดอาคารสถานที่ การให้ความรู้กับผู้ปฏิบัติงานในการปฏิบัติตน เช่น สวมใส่หน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงาน การเว้นระยะห่างระหว่างผู้ซื้อ 1-2 เมตร

- หากพนักงานหรือผู้ปฏิบัติงานมีอาการป่วย ไอ จาม มีน้ำมูก หรือเหนื่อยหอบ ให้หยุดปฏิบัติงานและไปพบแพทย์ทันที

3.3.3.3 บทกำหนดโทษ

(1) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามความในมาตรา 40(2) หรือ (3) มีโทษตามมาตรา 73 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(2) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามความในมาตรา 40(1) (4) (5) (6) หรือ (7) มีโทษตามมาตรา 73 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) ผู้ใดฝ่าฝืน ประชกอบกิจการสถานที่สะสมอาหาร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามความในมาตรา 38 กรณีที่มีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร มีโทษตามมาตรา 72 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท กรณีที่มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรโดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 25,000 บาท

3.4 หมวด 9 เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

สถานการณ์ปัจจุบันได้มีการระบาดของโรคโควิด 19 ทั้งในประเทศไทยและทั่วโลกทำให้มีผู้ป่วยและเสียชีวิตจำนวนมาก โดยโรคดังกล่าวสามารถติดต่อได้ง่ายผ่านทาง การไอ จาม การสัมผัสโดยตรงกับสารคัดหลั่ง

ของผู้ติดเชื้อ ซึ่งรัฐบาลไทยได้มีมาตรการให้หน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคอย่างเข้มข้น เพื่อลดความเสี่ยงการแพร่ระบาดของโรค และจากการกำหนดมาตรการห้ามบุคคลได้ออกนอกเคสสถานภายในระยะเวลาที่กำหนด รวมทั้งขอความร่วมมือให้ประชาชน “อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ”

การประกอบกิจการ “รถเร่จำหน่ายอาหาร” จึงเป็นอีกทางเลือกที่ประชาชนสามารถเลือกซื้ออาหารสำหรับบริโภคได้อย่างสะดวกและเข้าถึงง่ายและมีผู้ใช้บริการจำนวนมาก อย่างไรก็ตามการประกอบกิจการรถเร่จำหน่ายอาหารหรือรถเร่ขายอาหารที่มีลักษณะการจัดให้มีอาหารแห้ง อาหารสด หรืออาหารปรุงสำเร็จพร้อมบริโภคไว้บนยานพาหนะและเร่ขายหรือจำหน่ายให้ผู้บริโภคตามชุมชนหรือบ้านเรือนนั้น อาจมีความเสี่ยงผลกระทบต่อสุขภาพ เช่น การเก็บรักษาอาหารสดไม่ถูกสุขลักษณะอาจเกิดการเน่าเสีย การดูแลทำความสะอาดภาชนะ/อุปกรณ์ไม่ถูกสุขลักษณะอาจปนเปื้อนเชื้อโรค ผู้ขายหรือผู้สัมผัสอาหารจะต้องดูแลรักษาความสะอาดของร่างกาย สวมเสื้อมีแขน สวมผ้ากันเปื้อน สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย หากมีอาหารใช้ไอ จาม อาจแพร่เชื้อโรคได้ เป็นต้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมดูแลการประกอบกิจการให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันความเสี่ยงผลกระทบต่อสุขภาพและป้องกันควบคุมโรคติดต่อด้วย โดยราชการส่วนท้องถิ่นสามารถบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการควบคุมดูแลได้ ดังนี้

“รถเร่จำหน่ายอาหาร” ที่มีลักษณะการจัดให้มีอาหารแห้ง อาหารสด หรืออาหารปรุงสำเร็จพร้อมบริโภคไว้บนยานพาหนะและเร่ขายหรือจำหน่ายให้ผู้บริโภคตามที่หรือทางสาธารณะในบริเวณชุมชนหรือบ้านเรือน เข้าข่ายเป็น “การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ” ตามหมวด 9 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีหลักการกระจายอำนาจให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมดูแลการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ดังนี้

3.4.1 บทบาทอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น

3.4.1.1 ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมดูแลการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ถูกสุขลักษณะ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 43 ประกอบกับมาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น

- (1) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า
- (2) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่างๆ
- (3) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดวางสินค้าและการเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
- (4) กำหนดเวลาสำหรับการจำหน่ายสินค้า
- (5) กำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายต่อสุขภาพรวมทั้งการป้องกันเหตุรำคาญและโรคติดต่อ
- (6) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

3.4.1.2 ประกาศกำหนดเขตพื้นที่จุดผ่อนผัน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 42 เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจรรยา ออกประกาศได้ ดังนี้

- (1) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตห้ามจำหน่ายหรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาด ซึ่งหมายถึงว่าผู้ใดขายสินค้าหรือซื้อสินค้าในเขตดังกล่าวมีความผิด
- (2) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิดหรือบางประเภท เช่น ในพื้นที่ที่สกปรกมีฝุ่นละอองมากก็อาจกำหนดให้ห้ามขายสินค้าประเภทอาหารได้ หรือ
- (3) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามกำหนดเวลา เช่น เวลาที่การจราจรหนาแน่น ก็อาจห้ามขายได้ หรือ
- (4) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้า โดยวิธีการจำหน่ายในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่าย ณ บริเวณนั้น เช่น ในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ ลำคลอง อาจกำหนดเงื่อนไขไม่ให้ผู้จำหน่ายอาหารทิ้งน้ำเสียหรือขยะมูลฝอยหรือเศษอาหารลงแม่น้ำลำคลองโดยตรง หรือกำหนดให้ผู้เร่ขายอาหารบางชนิดไม่ตักแบ่งบรรจุใส่ถุงพลาสติกขณะเร่ขาย แต่ให้บรรจุให้เรียบร้อยจากที่ผลิตเลยก็ได้ เป็นต้น

3.4.1.3 ออกใบอนุญาต กำหนดเงื่อนไขทำใบอนุญาต และตรวจตราควบคุมดูแล

- (1) เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะเพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไป และพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติหรือเร่ขาย เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา 41 วรรคสอง
- (2) มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขอย่างใดเพื่อเป็นการควบคุมดูแลด้านสุขลักษณะตามที่เห็นสมควรไว้ทำใบอนุญาตด้วยก็ได้ ตามมาตรา 41 วรรคสาม
- (3) เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 44 ตรวจตราแนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่นและตามพระราชบัญญัตินี้

3.4.2 บทบาทหน้าที่ของผู้ประกอบกิจการ

- (1) มีหน้าที่ขอรับใบอนุญาตต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าไปเร่ขายอาหาร ตามความในมาตรา 41 ผู้ที่จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติหรือเร่ขาย จะต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเริ่มดำเนินกิจการ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะระบุชนิดหรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่าย และสถานที่ที่จะจัดวางสินค้า และเงื่อนไขอื่นๆ ที่เห็นสมควรในใบอนุญาตก็ได้ หากมีการเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทของสินค้าลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า หรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องมีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนจึงจะกระทำการนั้นได้
- (2) ในกรณีที่มีการเร่ขายอาหารหรือมีการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะแบบเคลื่อนที่โดยมีลักษณะการเร่ขายอาหารข้ามเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ผู้ประกอบกิจการต้องได้รับใบอนุญาตในการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นทุกแห่งที่เข้าไปเร่ขายอาหาร

โดยใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่ เป็นผู้ออกใบอนุญาตนั้น

3.4.3 บทกำหนดโทษ

ผู้ใดฝ่าฝืนกฎหมาย กรณีการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ มีโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(1) ประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานที่ออกตามมาตรา 42(1) มีโทษตามมาตรา 77 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท

(2) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต ตามมาตรา 76 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท

(3) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานที่ออกตามมาตรา 42(2) มีโทษตามมาตรา 78 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท

ส่วนที่ 4 คำถามคำตอบที่พบบ่อย

คำถาม 1.

คำถาม กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ และเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ควรใช้อำนาจตามกฎหมายใดในการควบคุมดูแลเพื่อป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19

ความเห็น “เจ้าพนักงาน” ตามกฎหมายฉบับใดหรือหลายฉบับ ย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนั้นๆ ทุกฉบับ ส่วนจะใช้อำนาจตามกฎหมายใด ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ (ข้อเท็จจริง) ที่เกิดขึ้น ว่าอยู่ในข่ายบังคับตามกฎหมายใด หรือในกรณีที่มีเหตุการณ์นั้นอยู่ในภายใต้บังคับตามกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ก็อยู่ที่ดุลพินิจของเจ้าพนักงานว่าจะเลือกใช้มาตรการตามกฎหมายใดก็ได้ ที่คิดว่าจะเกิดประสิทธิผลได้มากกว่า

คำถาม 2.

คำถาม กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมดูแลการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะไว้ ผู้ประกอบกิจการต้องขอรับใบอนุญาตหรือไม่

ความเห็น ตามบทบัญญัติกฎหมายมาตรา 41 กำหนดให้ผู้ใดที่จะจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จะต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเริ่มดำเนินการ ดังนั้น ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ต้องมายื่นขอรับใบอนุญาต แม้ราชการส่วนท้องถิ่นจะยังไม่ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นไว้ก็ตาม และหากมีผู้ประกอบกิจการมายื่นขอรับใบอนุญาต ให้ราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาการอนุญาตตามบทบาทอำนาจหน้าที่ แต่

ราชการส่วนท้องถิ่นจะไม่มีหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะสำหรับไปควบคุมดูแลและไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตได้ เนื่องจากยังไม่ได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นไว้ ดังนั้น จึงแนะนำให้ราชการส่วนท้องถิ่นเร่งรัดออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลการประกอบกิจการดังกล่าว

คำถาม 3.

คำถาม กรณีที่มีการเก็บรวบรวมหน้ากากอนามัยไว้เป็นจำนวนมากและนำมาทำความสะอาด รีดให้เรียบ และจำหน่ายให้แก่ประชาชนทั่วไปนั้น กรณีดังกล่าวนี้ ถือว่าเป็น “มูลฝอย” หรือไม่ และการกระทำดังกล่าวนี้มีความผิดตามกฎหมายใดหรือไม่อย่างไร

ความเห็น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกัน หากได้ข้อมูลข้อเท็จจริงครบถ้วนถูกต้องก็นำมาพิจารณาประกอบกับข้อกฎหมาย

กรณีที่ 1 หากตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามีการนำหน้ากากอนามัยที่ผ่านการใช้งานแล้วมาทำความสะอาด รีดให้เรียบ และจำหน่ายหน้ากากอนามัยให้แก่ประชาชนทั่วไปนั้น กรณีดังกล่าวนี้ “หน้ากากอนามัยที่ผ่านการใช้งานแล้ว” ถือว่าเป็น “มูลฝอย”

สำหรับแนวทางการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการจัดการมูลฝอย มีดังนี้

หากตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่าเป็นมูลฝอยทั่วไป

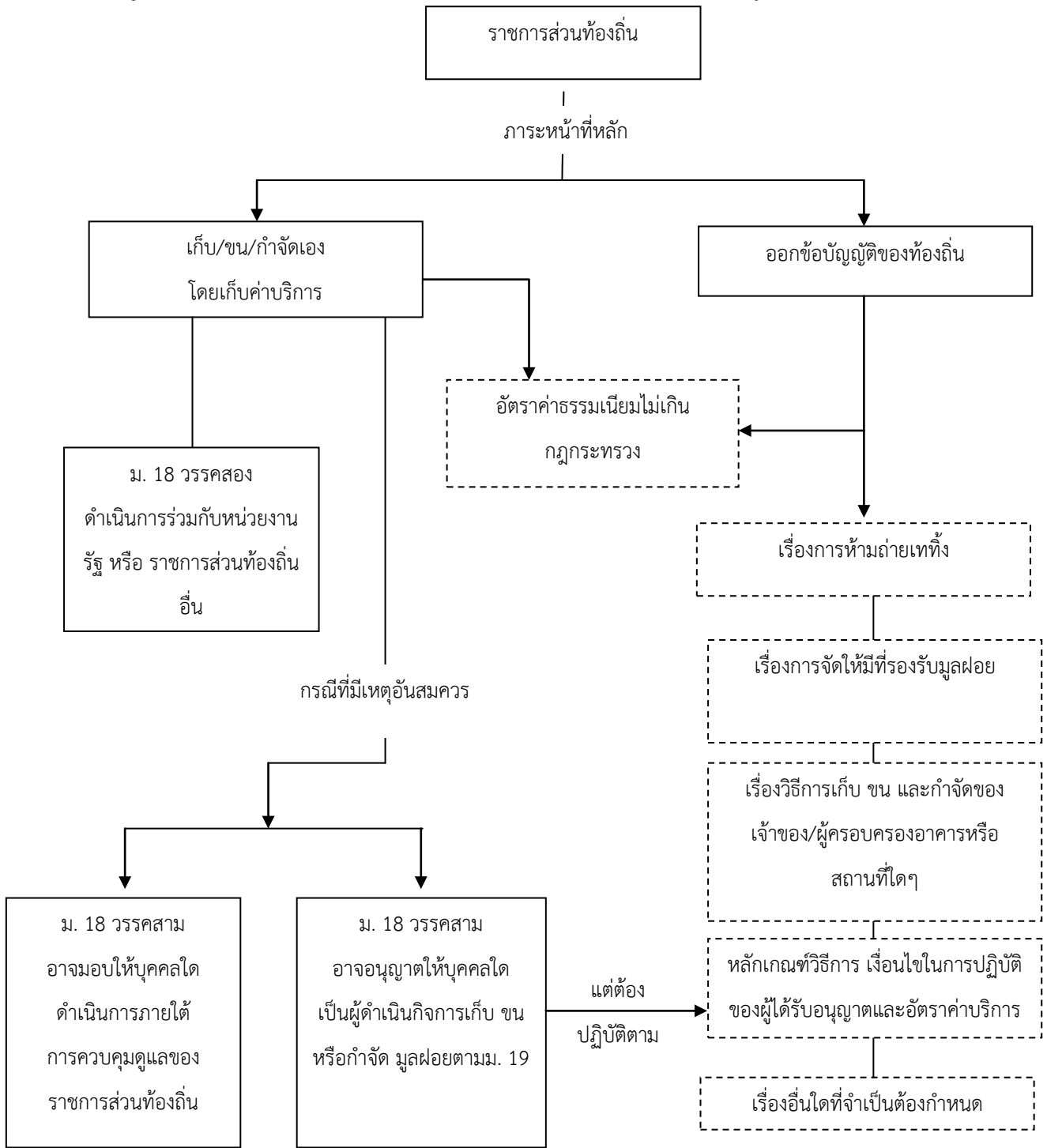
- มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังนั้น ผู้ประกอบกิจการต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากฝ่าฝืนจะมีโทษตามมาตรา 71 โดยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- หากผู้ประกอบกิจการมีการเก็บ ขน กำจัดมูลฝอยทั่วไปไม่ถูกสุขลักษณะ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. 2560 จะมีโทษตามมาตรา 68 โดยต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

กรณีที่ 2 หากตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่าหน้ากากอนามัยที่เก็บรวบรวมไว้เป็นจำนวนมาก ได้มีการรับซื้อหรือรับบริจาคมาจากโรงงานผลิตหน้ากากอนามัยที่ไม่ผ่านการควบคุมคุณภาพสินค้า หรือหน้ากากที่เสื่อมสภาพโดยยังไม่ผ่านการใช้งาน ให้ถือว่าเป็นสิ่งของเหลือใช้ และหากมีการรับซื้อ นำมาแยกชิ้นส่วน และขายชิ้นส่วนหน้ากากอนามัยต่าง ๆ เพื่อนำไปรีไซเคิลต่อไป โดยการดำเนินการดังกล่าวนี้ มีลักษณะที่เป็นการค้า ถือว่าเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท 13(5) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

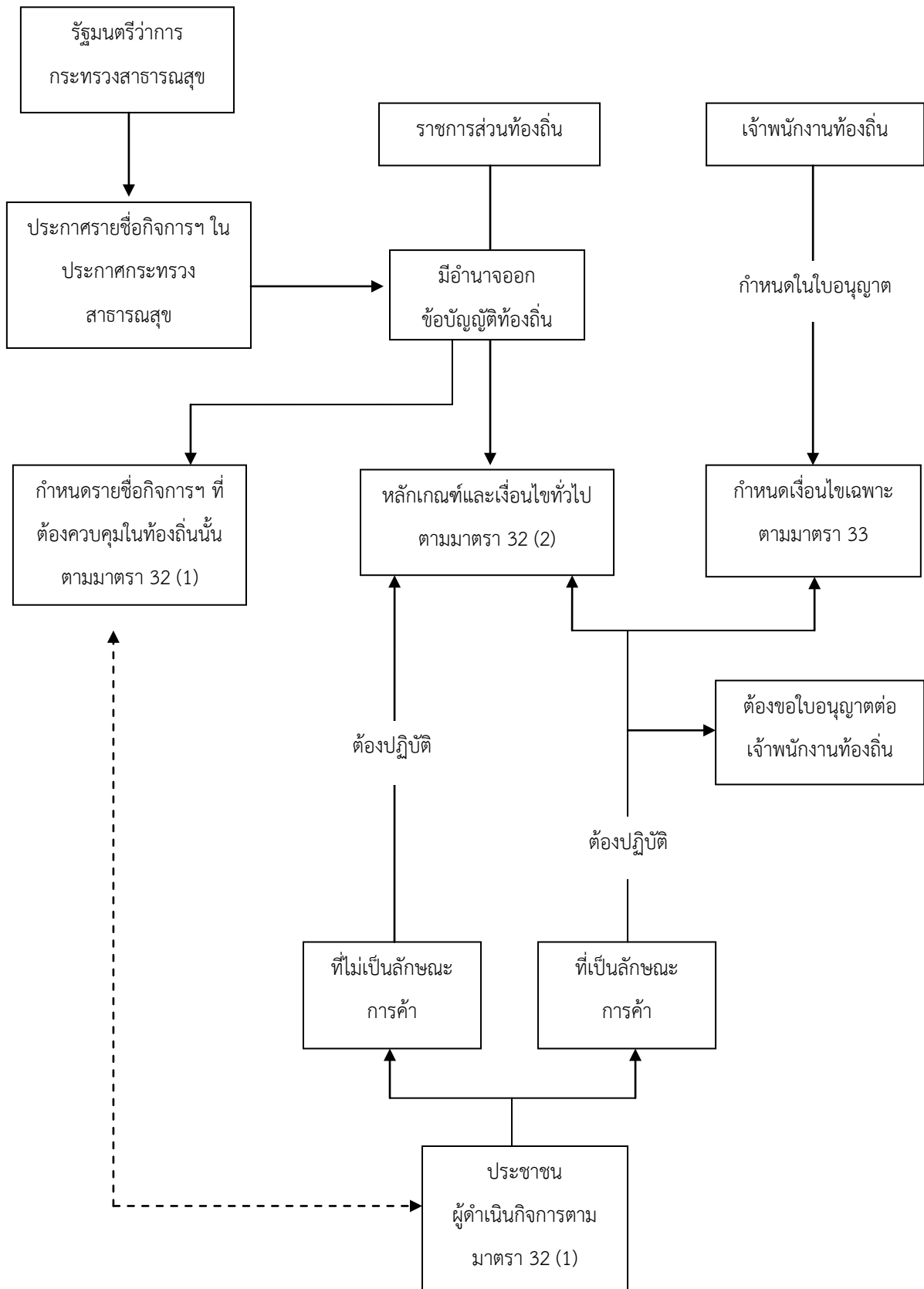
- มาตรา 33 กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ดังนั้น หากท้องถิ่นได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมกิจการประเภท 13(5) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้น้ำหรือเหลือใช้ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แล้วผู้ประกอบการต้องมาขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นที่สถานประกอบกิจการนั้น ๆ ตั้งอยู่ ก่อนประกอบกิจการ และต้องประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560 และข้อบัญญัติท้องถิ่นด้วย หากประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต จะมีโทษตามมาตรา 71 โดยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และหากดำเนินกิจการไม่ถูกสุขลักษณะอันเป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560 จะมีโทษตามมาตรา 68 โดยต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
- กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นไม่ได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไว้ หากตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่า สถานประกอบกิจการมีการดำเนินกิจการที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่จ้องประสบกับเหตุนั้น เข้าข่าย “เป็นเหตุรำคาญ” เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถออกคำสั่งตามมาตรา 28 ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานทีนั้น ระงับเหตุรำคาญในเวลาอันสมควร ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจระงับเหตุรำคาญนั้น โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานทีนั้นต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายหากฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีโทษตามมาตรา 74 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน ปรับไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ภาคผนวก

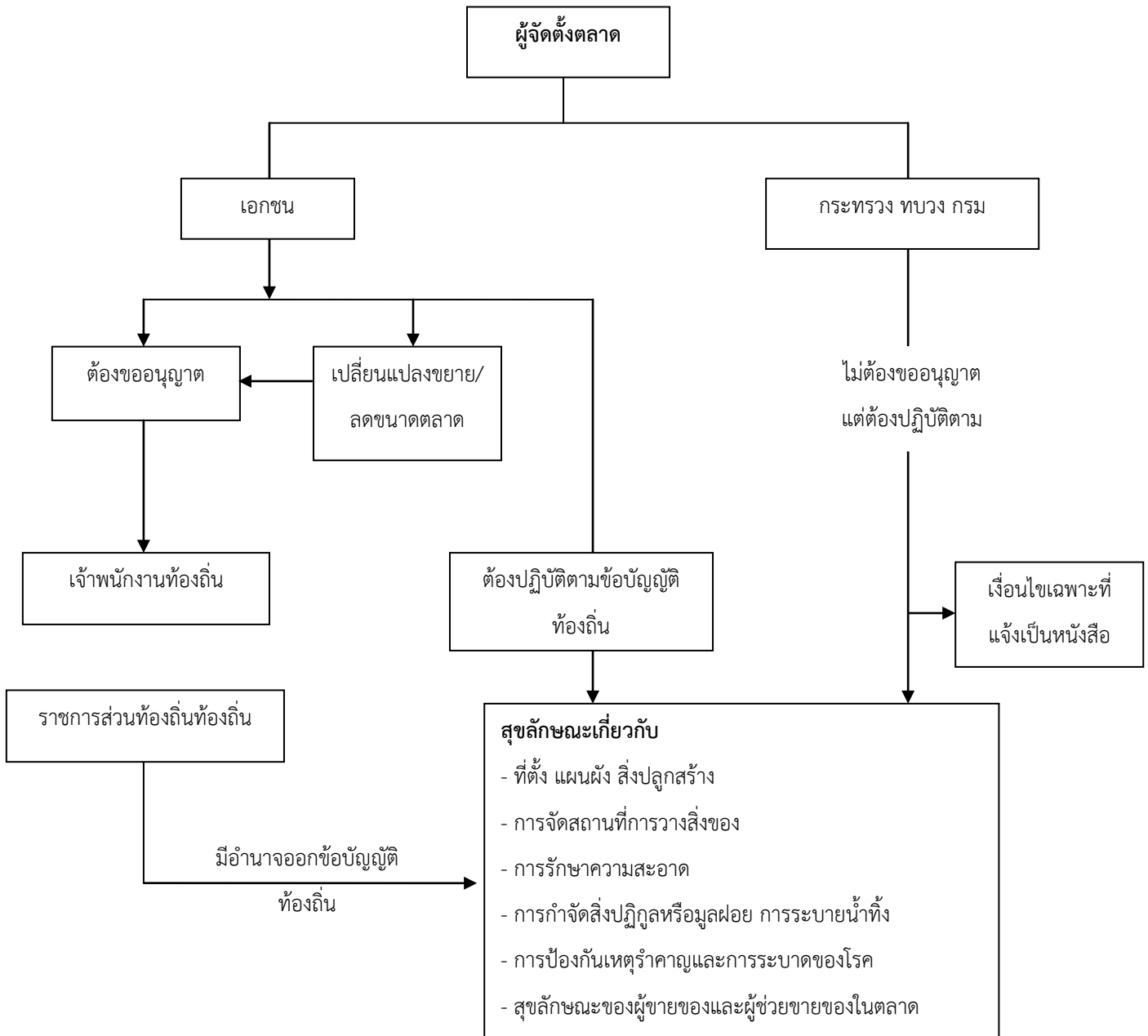
แผนภูมิที่ 2 แสดงการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการจัดการมูลฝอย

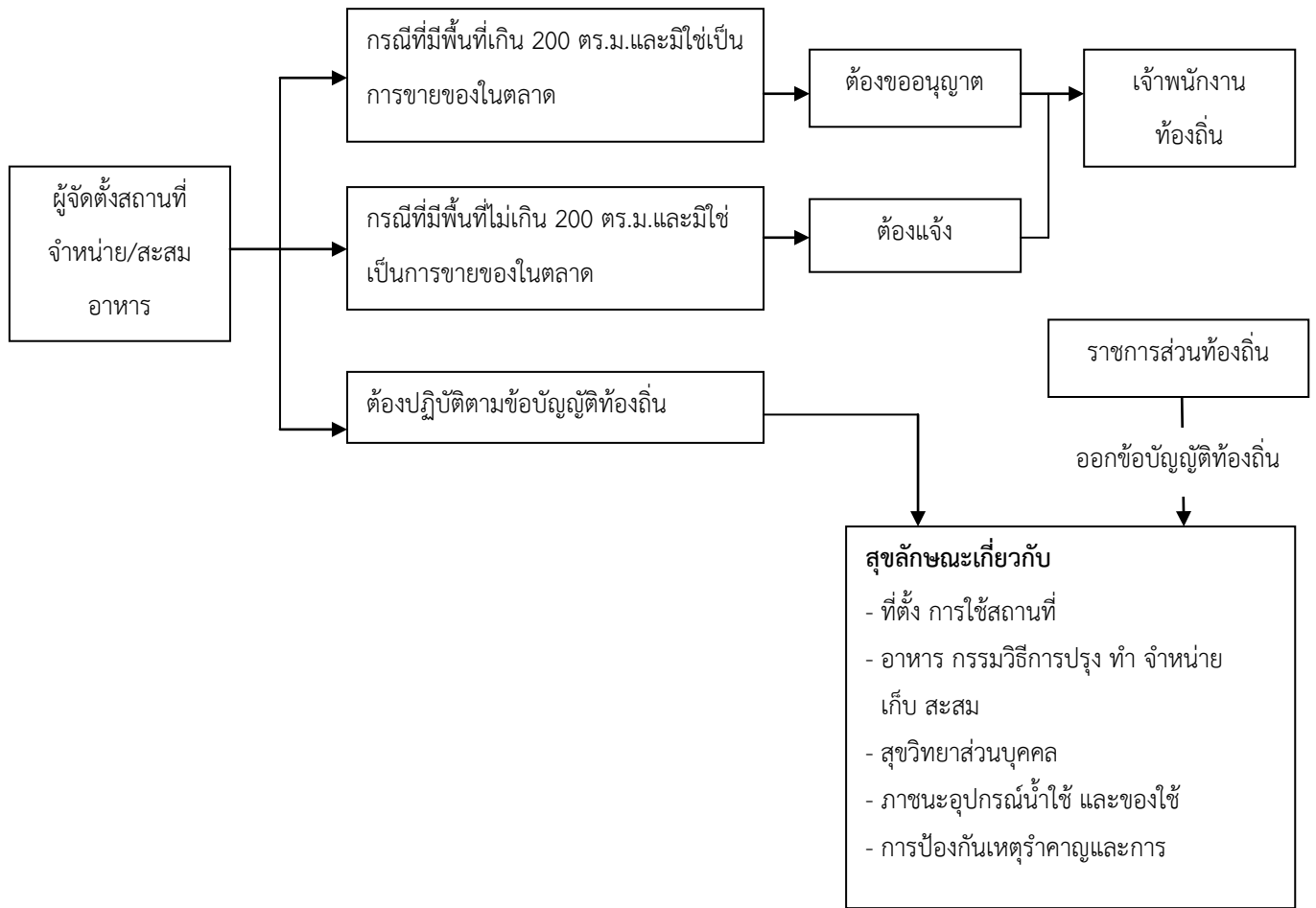
แผนภูมิที่ 3 แสดงการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

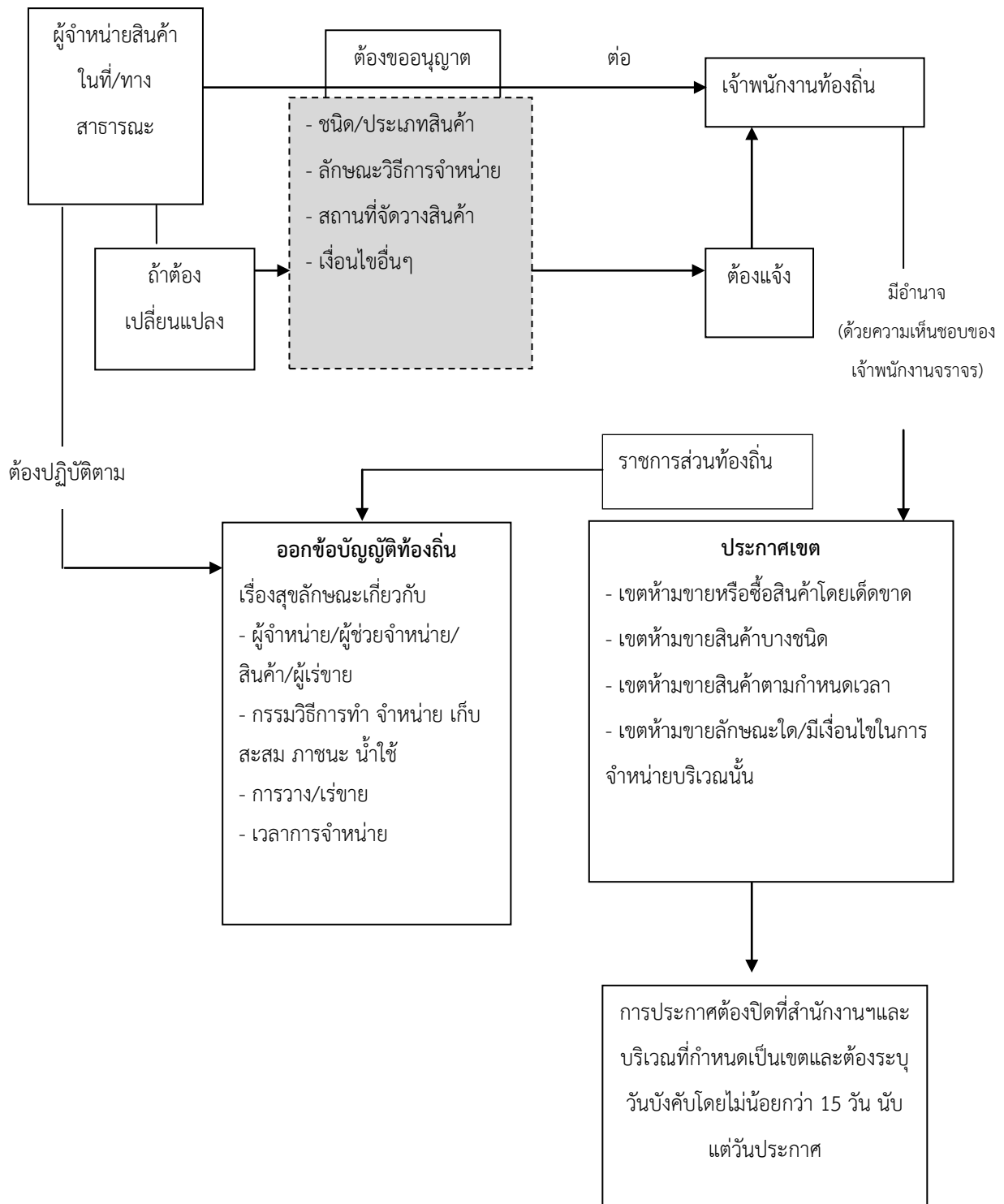
แผนภูมิที่ 4 แสดงแสดงการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยสาธารณสุขในการควบคุมตลาด

แผนภูมิที่ 5 แสดงการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในควบคุมสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร

แผนภูมิที่ 6 แสดงการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

(2) กฎหมายระดับอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

(2.1) อนุบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อนุบัญญัติที่ออกใหม่ ในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19

(Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) สำหรับสถานประกอบกิจการ

- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง พ.ศ. 2563 อนุบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่เดิม ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นควรต้องบังคับใช้มาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) อย่างเคร่งครัด ดังนี้

- กฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. 2560
- กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560
- กฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551
- กฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. 2561
- กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545
- กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. 2559

- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2558

(2.2) อนุบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

- ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) สำหรับสถานที่ราชการ สถานที่ทำงานเอกชน และสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2563

- ประกาศกรมอนามัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) สำหรับผู้ให้บริการขนส่งสาธารณะ พ.ศ. 2563

(3) แนวปฏิบัติในการเบิกจ่ายเบี้ยประชุมคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร กรณีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ขั้นตอน/แนวทาง		หมายเหตุ
การเตรียมการประชุม		
1	ประธานคณะกรรมการว่าจะมีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คณะกรรมการท่านใดสามารถเข้าร่วมประชุม ณ สถานที่จัดประชุมได้บ้าง	ข้อกฎหมายและ คำแนะนำที่เกี่ยวข้อง 1) พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. 2547 2) พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 3) พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2555 4) ประกาศกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เรื่อง มาตรฐานการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยของการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2557 5) ประกาศ คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของหน่วยงาน ของรัฐ พ.ศ. 2553 6) พระราชกำหนดว่า
2	แจ้งผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านที่ไม่สามารถร่วมประชุม ณ สถานที่จัดประชุม แต่สามารถร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ จะต้องอยู่ในราชอาณาจักรเท่านั้น	
3	การเชิญประชุม ระบุว่าเป็นการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	
4	เตรียมเอกสารประกอบการประชุมที่ใช้สื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์	
5	เตรียมระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อดำเนินการประชุม ตามที่หน่วยงานของรัฐจัดให้มีข้อปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของหน่วยงาน	
6	กรรมการที่แจ้งตอบรับการประชุมตามขั้นตอนของผู้จัดการประชุม (ระบุด้วยว่าเข้าร่วมประชุมทางไกลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์)	
7	กรรมการผู้เข้าประชุมอิเล็กทรอนิกส์ เตรียมเอกสาร ดังนี้	
	7.1 หนังสือตอบรับฉบับจริงหรือหนังสือจากไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ และประทับตราหนังสือ	
	7.2 กรณีมอบหมายผู้แทนเข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ส่งหนังสือมอบหมายฉบับจริงหรือหนังสือจากไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ มาให้ผู้จัดการประชุม	
	7.3 แจ้งเลขที่บัญชีธนาคารให้กับผู้จัดการประชุม เพื่อรับโอนค่าเบี้ยประชุม หลังการประชุมเสร็จ	
8	ผู้จัดการประชุมเตรียมใบเซ็นชื่อ สำหรับกรรมการที่เข้าร่วมประชุม ณ สถานที่จัดการประชุม และผู้ที่เข้าร่วมประชุม	
การดำเนินการประชุม		
9	ผู้มีหน้าที่จัดการประชุมต้องดำเนินการเพื่อให้มีการใช้ระบบควบคุมการประชุม เป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการประชุม	
10	ระบบควบคุมการประชุมพร้อมทำงานก่อนการประชุม โดยผู้เข้าร่วมประชุมสามารถมีปฏิสัมพันธ์กันได้ทั้งสองทาง	
11	ต้องบันทึกภาพและเสียงตลอดการประชุม	
12	กรรมการผู้เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะต้องอยู่ในราชอาณาจักรเท่านั้น	
13	กรรมการทุกคนแสดงตนเข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	
14	กรรมการผู้เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต้องอยู่ร่วมการประชุมจนจบการประชุม	

ขั้นตอน/แนวทาง		หมายเหตุ
15	ให้ผู้ควบคุมระบบบันทึกภาพผู้เข้าร่วมประชุมผ่านอิเล็กทรอนิกส์จากจออิเล็กทรอนิกส์เพื่อเป็นหลักฐานในการเบิกเบี้ยประชุม	ด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.
16	จัดเก็บข้อมูลจรรยาบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน (ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ แสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลาชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์)	๒๕๖๓ 7) คู่มือการปฏิบัติงานนอกสถานที่ (สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อ
17	ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนต้องสามารถดูข้อมูลการประชุมที่กำลังนำเสนอในที่ประชุมผ่านเครื่องหรืออุปกรณ์การสื่อสารของตนเองได้ตลอดการประชุม	เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ
18	ผู้จัดการประชุมจ่ายค่าเบี้ยประชุมแก่กรรมการ ภายหลังเสร็จสิ้นการประชุม	สังคมแห่งชาติ)
19	กรรมการเข้าร่วมประชุมในสถานที่จัดประชุม เช่นซื้อรับค่าเบี้ยประชุมเป็นหลักฐาน	8) ข้อเสนอแนะจาก
20	กรรมการที่ร่วมประชุมผ่านอิเล็กทรอนิกส์รับค่าเบี้ยประชุมด้วยวิธีการโอนเงิน โดยผู้จัดการประชุมเก็บหลักฐานการโอนเงิน	กรมบัญชีกลาง
การดำเนินการหลังประชุม		
21	ผู้จัดการประชุมรวบรวมหลักฐานต่างๆ ที่ต้องส่งตามระบบปกติ และหลักฐานของกรรมการผู้ร่วมประชุมผ่านอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีหลักฐานการเบิกจ่าย ดังนี้	
21.1	ผู้เข้าร่วมประชุม ณ สถานที่จัดประชุม (1) หนังสือเชิญประชุมและหนังสือตอบรับการประชุม (2) แบบหลักฐานการจ่ายค่าเบี้ยประชุม	
21.2	ผู้เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (1) ภาพการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของกรรมการที่รับเงินค่าเบี้ยประชุม (2) หนังสือตอบรับฉบับจริง หรือหนังสือฯ จากไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งประทับตรารับหนังสือดังกล่าว (3) กรณีกรรมการที่เข้าร่วมประชุมมอบหมายให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทน ใช้หนังสือมอบหมายฉบับจริง หรือหนังสือจากไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งประทับตรารับหนังสือดังกล่าว	
	หมายเหตุ: ไฟล์ภาพการแสดงตน ไฟล์บันทึกเสียงการประชุมหรือทั้งภาพและเสียงให้ผู้จัดการประชุมรวบรวมไว้เพื่อให้ผู้ตรวจสอบขอตรวจ	
22	จัดทำรายงานการประชุมเป็นหนังสือ	

(4) สื่อให้ความรู้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย ได้จัดทำสื่อองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อป้องกันและควบคุมโรคโควิด 19 ดังนี้

COVID-19
กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
ในการควบคุมดูแล รถจำหน่ายอาหาร

“รถจำหน่ายอาหาร” หมายถึง รถสามล้อ สามล้อไฟฟ้า หรือรถจักรยานยนต์ที่ใช้เป็นพาหนะ และจำหน่ายอาหารแก่ผู้บริโภคตามจุดจำหน่ายอาหารตามนโยบายของกรุงเทพมหานคร

องค์ประกอบส่วนที่หนึ่ง
มีจำนวนพนักงาน ๑ คน

ผู้ประกอบกิจการ
“รถจำหน่ายอาหาร” มีจำนวน ๑ คน

สถานที่

- ๑. ออกใบอนุญาตให้ตั้ง (น.๕)
- ๒. ออกใบประกาศนียบัตร (น.๕๒)
- ๓. กำกับดูแลผู้จำหน่ายอาหารที่ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งและปฏิบัติตามข้อกำหนดของกรุงเทพมหานคร

สถานที่

- ๑. ขงจับใบอนุญาตให้ตั้งรถจำหน่ายอาหารในพื้นที่ที่ขึ้นไปยังราชอาณาจักร
- ๒. ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร เพื่อกำกับดูแล COVID - 19

#COVID-19 เราต้องรอด

ผู้ประกอบกิจการรถจำหน่ายอาหาร
โดยไม่มีใบอนุญาต
มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ติดต่อขอรับใบแจ้ง โทษทางไปรษณีย์
กรมการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ถนนวิภาวดีรังสิต
สำนักงานบริหาร
กรมการสาธารณสุข

COVID-19
กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
ในการควบคุมดูแล สถานประกอบการอาหาร

#COVID-19 เราต้องรอด

สถานที่ประกอบกิจการ

สถานที่ประกอบกิจการ หมายถึง สถานที่ที่มีการประกอบกิจการที่เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งผู้ซื้อหรือผู้บริโภค หรือผู้ประกอบกิจการได้ไปบริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่สถานประกอบการนั้น

องค์ประกอบส่วนที่หนึ่ง

1. มีใบประกอบกิจการ (น.๕๐)
2. ออกใบอนุญาตให้ตั้งและปฏิบัติตามข้อกำหนด
3. การตรวจว่า ควบคุมดูแลโดยกรมการสาธารณสุขให้เป็นไปตามกฎหมาย

สถานที่ประกอบกิจการ

1. ที่วางโต๊ะหรือเก้าอี้ในจุดที่คนมีเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จะจับมือกันหรือสัมผัส
2. ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร

บทกำหนดโทษ

ขงจับใบประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ขงจับใบประกอบกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ขงจับใบประกอบกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ติดต่อขอรับใบแจ้ง โทษทางไปรษณีย์
กรมการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ถนนวิภาวดีรังสิต
สำนักงานบริหาร
กรมการสาธารณสุข

COVID-19
กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
ในการควบคุมดูแลกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการ

ประเภทกิจการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

กำหนดให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับบริการสาธารณะ ประเภทที่ ๑ ที่ขึ้นไปยังกรุงเทพมหานคร เช่น **โรงแรม** **สปา** **คาราโอเกะ** **ร้านเสริมสวย** **โรงภาพยนตร์** **สวนสนุก** **ซอกกี** **ร้านตัดผม** **ฟิตเนส** ฯลฯ ต้องปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดโดยประกาศ ดังกล่าวนี้

ราชการส่วนท้องถิ่น

1. ออกใบอนุญาตให้ตั้ง (น.๕๐)
2. ออกใบประกาศนียบัตร (น.๕๒)
3. กำกับดูแลผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งและปฏิบัติตามข้อกำหนดของกรุงเทพมหานคร

บทกำหนดโทษ

ขงจับใบประกอบกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข มีโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

#COVID-19 เราต้องรอด

ติดต่อขอรับใบแจ้ง โทษทางไปรษณีย์
กรมการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ถนนวิภาวดีรังสิต
สำนักงานบริหาร
กรมการสาธารณสุข

COVID-19
กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
ในการควบคุมดูแลกิจการ ตลาด

ราชการส่วนท้องถิ่น

มีจำนวนพนักงาน ๑ คน

๑. ออกใบอนุญาตให้ตั้ง (น.๕๐) และใบประกาศนียบัตร (น.๕๒) และปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร

กรณี ตลาดในเขตองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

ผู้ประกอบกิจการ

- ๑. ขงจับใบอนุญาตให้ตั้งและปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร
- ๒. ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร

กรณี ตลาดในเขตองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

- ๑. ขงจับใบอนุญาตให้ตั้งและปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร
- ๒. ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร

บทกำหนดโทษ

- ๑. กรณีฝ่าฝืนข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน
- ๒. กรณีฝ่าฝืนกฎกระทรวง มีโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

#COVID-19 เราต้องรอด

ติดต่อขอรับใบแจ้ง โทษทางไปรษณีย์
กรมการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ถนนวิภาวดีรังสิต
สำนักงานบริหาร
กรมการสาธารณสุข

COVID-19
กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
ในการจัดการมูลฝอยในชุมชน

ประชาชน : มีหน้าที่

คัดแยก ขน ขยะ และทิ้งมูลฝอย ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและปฏิบัติตามกฎกระทรวงและมาตรการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๐

องค์ประกอบส่วนที่หนึ่ง : มีจำนวนพนักงาน

1. ออกใบอนุญาตให้ตั้ง
2. กำกับ ขน หรือกำจัดมูลฝอยในราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามพระราชกำหนด

บทกำหนดโทษ

กรณีฝ่าฝืนข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

กรณีฝ่าฝืนข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

กรณีฝ่าฝืนข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ติดต่อขอรับใบแจ้ง โทษทางไปรษณีย์
กรมการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ถนนวิภาวดีรังสิต
สำนักงานบริหาร
กรมการสาธารณสุข

COVID-19
กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
ในการควบคุมดูแล ร้านจำหน่ายอาหาร

#COVID-19 เราต้องรอด

องค์ประกอบส่วนที่หนึ่ง : มีจำนวนพนักงาน

1. ออกใบอนุญาตให้ตั้ง (น.๕๐)
2. ออกใบประกาศนียบัตร (น.๕๒)
3. ควบคุมดูแลผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งและปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้ประกอบกิจการ : มีหน้าที่

1. ขงจับใบอนุญาตให้ตั้งและปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร
2. ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร

บทกำหนดโทษ

- ๑. ขงจับใบประกอบกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
- ๒. ขงจับใบประกอบกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

#COVID-19 เราต้องรอด

ติดต่อขอรับใบแจ้ง โทษทางไปรษณีย์
กรมการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ถนนวิภาวดีรังสิต
สำนักงานบริหาร
กรมการสาธารณสุข

COVID-19
กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
ในการจัดการ มูลฝอยติดเชื้อ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดวิธีการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยกำหนดให้ “สิ่งของหรือวัสดุที่ปนเปื้อนโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)” เป็นสิ่งของหรือวัสดุที่ปนเปื้อนเชื้อ

#COVID-19 เราต้องรอด

องค์ประกอบส่วนที่หนึ่ง

จำนวนพนักงาน

๑. ขงจับใบอนุญาตให้ตั้งและปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร

๒. ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร

บทกำหนดโทษ

๑. ขงจับใบประกอบกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

๒. ขงจับใบประกอบกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

๓. ขงจับใบประกอบกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกรุงเทพมหานคร มีโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

ติดต่อขอรับใบแจ้ง โทษทางไปรษณีย์
กรมการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ถนนวิภาวดีรังสิต
สำนักงานบริหาร
กรมการสาธารณสุข

ดาวน์โหลดคู่มือ สื่อองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องได้ที่ เว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข <http://laws.anamai.moph.go.th>

(5) คำแนะนำด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคโควิด 19 ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ผู้ประกอบกิจการ และประชาชนทั่วไป ศึกษาข้อมูลด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมได้ ดังนี้

1. คำแนะนำทั่วไปในการป้องกันโรค
2. คำแนะนำทั่วไปในการป้องกันโรค จำเพาะรายสถานที่ที่ยังเปิดให้บริการ
 - คำแนะนำสำหรับร้านอาหาร
 - คำแนะนำสำหรับตลาดสด
 - คำแนะนำสำหรับร้านสะดวกซื้อ (ซูเปอร์มาเก็ต/มินิมาร์ท/ร้านขายของชำ)
 - คำแนะนำสำหรับรถเร่จำหน่ายอาหาร
 - คำแนะนำสำหรับการจัดบริการอาหารรูปแบบเดลิเวอรี่
3. คำแนะนำสำหรับการให้บริการขนส่งผู้โดยสารและขนส่งสินค้า
4. คำแนะนำสำหรับศาสนสถาน (วัด โบสถ์ มัสยิด ศาลเจ้า และสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอื่นๆ)
5. คำแนะนำสำหรับสถานที่ราชการ สถานประกอบการ
6. คำแนะนำสำหรับธนาคาร
7. คำแนะนำสำหรับร้านขายยา
8. คำแนะนำในการทำความสะอาด ทำลายและฆ่าเชื้อโรคในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
9. คำแนะนำสำหรับที่พักอาศัย
10. คำแนะนำสำหรับจัดกิจกรรมหรือพิธีกรรมทางสังคมตามประเพณีนิยม
 - คำแนะนำการเข้าร่วมงานฌาปนกิจศพผู้เสียชีวิตจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
 - คำแนะนำสำหรับการจัดโรงงานในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
- 11 คำแนะนำสำหรับประชาชน
 - คำแนะนำสำหรับผู้สูงอายุ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
 - คำแนะนำสำหรับกลุ่มเด็กเล็กที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี
 - คำแนะนำสำหรับหญิงตั้งครรภ์ หญิงหลังคลอดที่มีหน้าที่ดูและเด็กเล็ก
 - คำแนะนำแยกสังเกตอาการที่บ้านในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
 - คำแนะนำการใช้หน้ากากป้องกันเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ดาวน์โหลดคำแนะนำด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องได้ที่

เว็บไซต์กรมอนามัย <https://www.anamai.moph.go.th>

(6) ตัวอย่าง (ร่าง) ข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ประเภทแร่จำหน่ายอาหาร เพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) พ.ศ.

- ตัวอย่าง -

(ร่าง) เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติท้องถิ่น

ควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ประเภทแร่จำหน่ายอาหาร
เพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19

พ.ศ.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะประเภทแร่จำหน่ายอาหารที่ไม่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายและการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 จึงสมควรกำหนดสัญลักษณ์ในการดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะประเภทแร่จำหน่ายอาหาร หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จึงตราเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้

(ร่าง)

เทศบัญญัติเทศบาล...../ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....

ควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ประเภทรถจำหน่ายอาหาร

เพื่อป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติว่าด้วยควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (กรณีเทศบัญญัติ) หรือ มาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (กรณีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล) ประกอบมาตรา 43 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาล...../องค์การบริหารส่วนตำบล.....โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาล...../ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล.....และผู้ว่าราชการจังหวัด...../นายอำเภอ.....จึงตราเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาล.....ควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.” /ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....ควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาล.....ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาล.....แล้วเจ็ดวัน /ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล.....ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า อาหารและสิ่งของอื่นที่มีใช้อาหาร

“ผู้จำหน่ายสินค้า” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

“อาหาร” หมายความว่า อาหารประเภทปรุงสำเร็จและอาหารที่ต้องนำไปทำ ประกอบ หรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“ผู้สัมผัสอาหาร” หมายความว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาหารตั้งแต่กระบวนการเตรียม ปรุง ประกอบ จำหน่ายและเสิร์ฟอาหาร รวมถึงการล้างและเก็บภาชนะอุปกรณ์ ได้แก่ ผู้เตรียม ผู้ปรุง ผู้ประกอบ ผู้เสิร์ฟ ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ล้างและเก็บภาชนะอุปกรณ์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“รถเร่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า ยานพาหนะทุกชนิดที่ใช้ในการขนส่งทางบกซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมถึงรถพ่วงของรถนั้นด้วย ยกเว้นรถไฟ เพื่อการเร่ขายอาหารสด อาหารปรุงสำเร็จ และอาหารแปรรูป แบบไม่ประจำที่

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล...../องค์การบริหารส่วนตำบล.....

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี...../นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 4 ให้นายกเทศมนตรี..... /นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 5 ผู้ดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าประเภทรถเร่จำหน่ายอาหารในที่หรือทางสาธารณะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

หมวด 2

สุขลักษณะในการดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 6 ในการจำหน่ายสินค้าประเภทรถเร่จำหน่ายอาหาร ผู้จำหน่ายสินค้าจะต้องควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ยานพาหนะและโครงสร้างภายใน

1) ยานพาหนะ ที่ดัดแปลงสำหรับขายอาหาร มีสภาพดี แข็งแรง มีโครงสร้างที่สามารถปกปิดหรือคลุมอาหาร และทำความสะอาดด้วยผงซักฟอกหรือน้ำยาทำความสะอาด ทำความสะอาดพื้นผิวของโครงสร้างที่สัมผัสอาหารด้วยน้ำยาทำความสะอาดเป็นประจำภายหลังการขาย

2) โครงสร้างภายในของยานพาหนะ ที่ใช้ปรุงประกอบอาหารเพื่อจำหน่ายแข็งแรง มีสภาพดี พื้นผิวทำด้วยวัสดุที่เหมาะสมกับอาหาร เช่น สแตนเลส อลูมิเนียม เป็นต้น พื้นผิวที่สัมผัสอาหารไม่มีคราบอาหารหรือคราบสกปรก ทำความสะอาดด้วยผงซักฟอกหรือน้ำยาทำความสะอาด และอาจฆ่าเชื้อโรคด้วย

แอลกอฮอล์ (Alcohol) 70 % ในจุดที่สัมผัสร่วมกัน โดยหยดลงบนผ้าสะอาดพอหมาดๆ เช็ดไปในทิศทางเดียวกัน ทำความสะอาดพื้นผิวของโครงสร้างที่สัมผัสอาหารด้วยน้ำยาทำความสะอาดเป็นประจำภายหลังการขาย

3) จัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น ควัน เสียงดัง เป็นต้น ในระหว่างการจำหน่ายอาหาร

4) ระบบการจัดการน้ำเสียหรือระบบดักไขมัน ที่มีสภาพดี ไม่รั่วซึม มีขนาดเพียงพอรองรับน้ำเสีย และไม่ปล่อยทิ้งในที่สาธารณะ และทำความสะอาดเป็นประจำ

5) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเส้นทางหรือจุดที่มีการอนุญาตให้จอดยานพาหนะเพื่อจำหน่ายอาหาร โดยปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในพื้นที่นั้น

2. อาหาร

1) อาหารสด ผักและผลไม้ เลือกซื้อจากแหล่งที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานราชการหรือแหล่งที่สามารถระบุที่มาของอาหารได้ สะอาด ปลอดภัย มีการล้างและจัดเก็บในภาชนะสำหรับใส่อาหาร แยกเป็นสัดส่วนตามประเภทของอาหาร ไม่ปะปนกัน มีการปกปิด เนื้อสัตว์สดจัดเก็บในอุณหภูมิต่ำกว่า 5 องศาเซลเซียส

2) อาหารปรุงสำเร็จ ต้องปรุงสุกใหม่ สำหรับอาหารประเภทเนื้อสัตว์ปรุงให้สุกด้วยความร้อนไม่น้อยกว่า 70 องศาเซลเซียส หลีกเลี่ยงการจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ที่ปรุงไม่สุก

3) อาหารปรุงสำเร็จ มีการปกปิดอาหารมิดชิด และอุ่นอาหารทุกๆ 2 ชั่วโมง ใช้อุปกรณ์สำหรับหยิบจับ หรือตักอาหาร เช่น ช้อน ที่คีบ ฯลฯ ระวังระวังไม่ให้ส่วนของด้ามจับ ตก หล่นหรือสัมผัสกับอาหาร เพราะอาจเกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคได้

3. ภาชนะ อุปกรณ์

1) ภาชนะ/อุปกรณ์สำหรับบรรจุอาหาร สะอาด แข็งแรง เหมาะสมกับประเภทอาหารไม่ควรใช้โฟมในการบรรจุอาหาร

2) แยกภาชนะ/อุปกรณ์ เช่น เขียง มีด ภาชนะใส่อาหาร อุปกรณ์หยิบจับอาหาร ใช้แยกระหว่างอาหารสุก อาหารดิบ ผัก และผลไม้ เพื่อป้องกันการปนเปื้อน

3) ล้างทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ ด้วยน้ำผสมน้ำยาทำความสะอาด ล้างด้วยน้ำสะอาดอีกอย่างน้อย 2 ครั้งและฆ่าเชื้อโรคโดยแช่ภาชนะในน้ำร้อน 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 วินาที หรือแช่ในน้ำยาที่มีส่วนผสมของโซเดียมไฮโปคลอไรท์ที่มีความเข้มข้น 100 ส่วนในล้านส่วน เช่น หากใช้น้ำยาฟอกขาวที่มีโซเดียมไฮโปคลอไรท์ 6% ในผสมในอัตราส่วน ครึ่งช้อนชาต่อน้ำ 1 ลิตร แช่ทิ้งไว้ 1 นาที แล้วล้างน้ำให้สะอาด อบหรือผึ่งให้แห้งก่อนใช้ใส่อาหาร

3. ผู้สัมผัสอาหาร

1) กรณีมีอาการเจ็บป่วย เช่น มีไข้ ไอ จาม มีน้ำมูก หรือเหนื่อยหอบ ให้หยุดปฏิบัติงานและแจ้งเจ้าของร้านหรือผู้จัดการ และไปพบแพทย์ทันที

2) ดูแลรักษาความสะอาดของร่างกาย สวมเสื้อมีแขน สวมผ้ากันเปื้อน สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย เพื่อป้องกันตนเอง จากการไอ หรือจามระหว่างการจำหน่ายอาหาร และเพื่อลดความเสี่ยงจากการสัมผัสผู้ที่ได้รับเชื้อโรคในระหว่างจำหน่ายอาหาร

3) ล้างมือบ่อย ๆ ด้วยน้ำและสบู่ หรือเจลแอลกอฮอล์ ก่อนเริ่มปฏิบัติงาน หลังเข้าส้วม หลังจับสิ่งสกปรก และจับเงิน โดยเฉพาะหลังการสัมผัสเนื้อสัตว์ อาหารทะเล ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ โดยจัดให้มี เจลแอลกอฮอล์สำหรับทำความสะอาดมือแก่ผู้บริโภคบนฟุตพาทค์

4) ใช้อุปกรณ์สำหรับหยิบจับ หรือตักอาหาร เช่น ช้อน ที่คีบ ฯลฯ หรือสวมถุงมือสำหรับ สัมผัสอาหาร โดยระมัดระวังไม่ให้ส่วนของด้ามจับ ตก หล่นหรือสัมผัสกับอาหาร เพราะอาจเกิดการปนเปื้อน ของเชื้อโรค

5) ในระหว่างการจำหน่ายอาหาร หากผู้สัมผัสอาหารอยู่ในบริเวณที่มีการทำกิจกรรมที่ ต้องใกล้ชิดกัน ต้องจัดให้มีมาตรการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล อย่างน้อย 1 – 2 เมตร

หมวด 3

ใบอนุญาต

ข้อ 10 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะเพื่อประโยชน์ใช้สอยของ ประชาชนทั่วไป

ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางประเภทรถเร่ขายอาหารเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุชนิด หรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า (ประเภทรถเร่ขายอาหาร) รวมทั้งจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดตามที่เห็นสมควรไว้ ในใบอนุญาตด้วยก็ได้

การเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้าหรือสถานที่จัด วางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต จะกระทำได้อต่อเมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ในใบอนุญาตแล้ว

ข้อ 11 ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะประเภทรถเร่ จำหน่ายอาหารจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับ เอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) บัตรประจำตัวประชาชน
- (2) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (3) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (4) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล (กรณีเป็นนิติบุคคล)
- (5) หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล (กรณีเป็นนิติบุคคล)
- (6) ใบรับรองแพทย์การตรวจสุขภาพและโรคติดต่อของผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า
- (7) หลักฐานผ่านการอบรมของผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหารตามหลักเกณฑ์ และ วิธีการที่ประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนด (กรณีเป็นการจำหน่ายสินค้าประเภทอาหาร)

ข้อ 12 เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ใน ขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้บนบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดใน เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่ อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรค สองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้ แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนา แจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ 13 ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน(จำนวนวันให้ราชการส่วนท้องถิ่น กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ได้ตามที่เห็นสมควร) นับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ 14 บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับ เสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ 15 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและ เห็นได้ง่าย ณ บริเวณรถเข็นอาหารตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 16 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับ ใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้ง ความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(2) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ 17 ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้

หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 18 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- (3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 19 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ 20 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด 4

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ 21 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรณียุติการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรณียุติการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 22 บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด 5
บทกำหนดโทษ

ข้อ 23 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกเทศมนตรี...../นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้ราชการจังหวัด...../นายอำเภอ.....

- ตัวอย่าง -

ประกาศเทศบาล...../องค์การบริหารส่วนตำบล.....

เรื่อง กำหนดเขตควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

โดยลักษณะวิธีการเร่ขาย

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะเพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไป
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
เจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจรจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

(1) ให้บริเวณที่หรือทางสาธารณะดังต่อไปนี้เป็นเขตห้ามจำหน่ายหรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาด

1.1)

1.2)

(2) ให้บริเวณที่หรือทางสาธารณะดังต่อไปนี้เป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิดหรือบางประเภท

2.1)

2.2)

(3) ให้บริเวณที่หรือทางสาธารณะดังต่อไปนี้เป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามเวลาที่กำหนด

3.1)

3.2)

(4) ให้บริเวณที่หรือทางสาธารณะดังต่อไปนี้เป็นเขตที่การจำหน่ายสินค้าจะต้องเป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข

4.1)

4.2)

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาล
...../องค์การบริหารส่วนตำบล.....และบริเวณที่กำหนดเป็นเขตควบคุมแล้วสืบหาวัน

ประกาศ ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกเทศมนตรี...../นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....

ผู้ให้ความเห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

เจ้าพนักงานจราจร

เอกสารอ้างอิง

1. กรมควบคุมโรค. พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก <http://ddc.moph.go.th/law.php?law=1>
2. ศุภมล ศรีสุขวัฒนา, เรื่องที่ 25 การใช้มาตรการด้านกฎหมายในสถานการณ์โรคระบาด โควิด ๑๙ ภายใต้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 กับพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะทำอย่างไร สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=854450588404287&id=288390361676982&__tn__=K-R
3. ศุภมล ศรีสุขวัฒนา, เรื่องที่ 26 เจตนารมณ์และสาระของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม แตกต่างและสอดคล้องกันอย่างไร สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=857357004780312&id=288390361676982&__tn__=K-R
4. ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย. คู่มือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2561
5. ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย. กฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. 2560 สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก <http://laws.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/laws/main.php?filename=2RLaws>
6. ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย. กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก <http://laws.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/laws/main.php?filename=2RLaws>
7. ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย. กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560 สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก <http://laws.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/laws/main.php?filename=2RLaws>
8. ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย. กฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551 สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก <http://laws.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/laws/main.php?filename=2RLaws>
9. ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย. กฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. 2561 สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก <http://laws.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/laws/main.php?filename=2RLaws>

10. ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง มาตรการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2558 สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก http://laws.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/laws/more_news.php?offset=20&cid=230&filename=3ALaws
11. ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการการป้องกันความเสี่ยงจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) สำหรับสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2563 สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก <http://laws.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/laws/main.php?filename=3ALaws>
12. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 สืบค้นเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2563. จาก <http://www.krisdika.go.th/librarian/get?sysid=457954&ext=htm>